

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priştine, 31 Ekim 2016
Nr. Ref.: RK988/16

KABUL EDİLMEZLİK KARARI

Başvuru No: KI42/16

Başvurucu:

Valdet Sutaj

**Kosova Yüksek Mahkemesinin Rev. nr. 201/2015
sayı ve 8 Eylül 2015 tarihli kararı hakkında anayasal denetim başvurusu**

KOSOVA CUMHURİYETİ ANAYASA MAHKEMESİ

Mahkeme Heyeti:

Arta Rama-Hajrizi, Başkan
Ivan Čukalović, Başkanvekili
Altay Suroy, Üye
Almiro Rodrigues, Üye
Snezhana Botusharova, Üye
Bekim Sejdiu, Üye
Selvete Gërxhaliu-Krasniqi, Üye
Gresa Caka-Nimani, Üye

Başvurucu:

1. Başvuru Valdet Sutaj (bundan böyle: başvuru) tarafından teslim edilmiş olup, başvurucuyu Priştineli avukat Gazmend Nushi temsil etmiştir.

İtiraz Edilen Karar

2. Başvurucu İpek Bölge Mahkemesinin Ac. nr. 277/2008 sayı ve 12 Nisan 2010 tarihli kararı ile Deçan Belediye Mahkemesinin C. nr. 227/07 sayı ve 1 Nisan 2008 tarihli kararıyla ilgili olan Rev. nr. 201/2015 sayı ve 8 Eylül 2015 tarihli Yüksek Mahkeme kararına itiraz etmiştir.
3. Yüksek Mahkeme kararı 29 Ekim 2015 tarihinde başvurucuya teslim edilmiştir.

Başvurunun Konusu

4. Başvurunun konusu başvurucunun Kosova Cumhuriyeti Anayasasının 46. maddesi [Mülkiyetin Korunması], Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesinin (bundan böyle: AİHS) 1. Ek Protokolü 1. maddesi ile güvence altına alınmış olan haklarını ihlal ettiği ileri sürülen itiraz konusu derece mahkemeleri kararları hakkında anayasal denetim talebidir.
5. Başvurucu aynı zamanda herhangi bir anayasal hükme atıfta bulunmaksızın özde adil ve tarafsız yargılanma hakkı ihlali iddialarını da ileri sürmüştür.

İlgili Hukuk

6. Başvuru Kosova Cumhuriyeti Anayasasının (bundan böyle: Anayasa) 113.7 madde fıkrası ve 03/L-121 sayılı Kosova Cumhuriyeti Anayasa Mahkemesi Hakkında Kanunun (bundan böyle: Kanun) 47. maddesine dayandırılmıştır.

Başvuru Süreci

7. Başvurucu başvurusunu posta yoluyla 26 Şubat 2016 tarihinde Kosova Cumhuriyeti Anayasa Mahkemesine (bundan böyle: Mahkeme) teslim etmiştir.
8. Mahkeme Başkanı 14 Mart 2016 tarihinde Üye Altay Suroy'u raportör yargıç olarak görevlendirmiş, üyeler Snezhana Botusharova, Bekim Sejdiu ve Selvete Gërzhaliu-Krasniqi'den oluşan Ön İnceleme Heyeti'ni belirlemiştir.
9. Mahkeme, başvurunun kaydedildiğini 17 Mayıs 2016 tarihinde başvurucuya bildirmiş ve başvurunun bir nüshasını Yüksek Mahkeme ve İpek temel Mahkemesi Deçan Şubesine göndermiştir.
10. Mahkeme, itiraz konusu Yüksek Mahkeme kararının başvurucuya teslim edildiği tarihi gösteren teslim tesellüm tutanağını 17 Mayıs 2016 tarihinde başvurucudan ve İpek temel Mahkemesi Deçan Şubesinden talep etmiştir.
11. Ön İnceleme Heyeti 12 Temmuz 2016 tarihinde Raportör Yargıç'ın raporunu inceledikten sonra Mahkeme Heyetine başvurunun kabul edilmez olduğuna ilişkin öneri sunmuştur.

Olguların Özeti

12. Başvuru dosyasındaki evraktan başvurucu ile İsviçre’de yerleşik olan “Compacterm AG” şirketi 2004 – 2007 yılları arasında 32 adet kredi sözleşmesi akdetmişlerdir. “Compacterm AG” şirketi başvurucuya sürekli halde farklı faiz oranlarıyla farklı kredi miktarları vererek toplamda 1.357.321 € başvurucuyu borçlandırmıştır.
13. Başvurucu, kredi sözleşmesinde öngörölmüş koşullar uyarınca borcunu ödeyemediği için sahibi olduğu “Rio De Janiero” otelini 1.000.000 CHF karşılığında 23 Ağustos 2007 tarihinde “Compacterm AG” şirketine satmıştır. Borcun kalan kısmı karşılığında başvurucu alacaklısına iş yapmayı üstlenmiştir. Ancak bu sözleşme gerçekleşmemiş ve yürütölmemiştir.
14. “Compacterm AG” şirketi bu süreçte Deçan Belediye Mahkemesine başvurmak suretiyle başvurucu ile akdetmiş oldukları sözleşme koşullarına dayanarak borcunun ödenmesini talep etmiştir.
15. Deçan Belediye Mahkemesi 1 Nisan 2008 tarihinde çıkardığı C. nr. 227/07 sayılı kararla “Compacterm AG” şirketinin dava dilekçesini tamamen temellendirilmiş olarak onamış ve yönetilen delillere dayanarak başvurucu ile şirket arasında bağlayıcı hukuk ilişkisinin kurulduğunu doğrulamıştır. Belediye Mahkemesi diğerkleri yanı sıra “Compacterm AG” şirketinin yükümlölüklerini yerine getirmiş olduğunu, başvurucunun ise yükümlölüklerine yerine getirmemiş olup borcunu ödemekle yükümlü olduğunu belirtmiştir. Belediye Mahkemesi hukuk davası sonuçlanana kadar başvurucunun oteli üzerine ihtiyati tedbir koymuştur.
16. Başvurucu, usul kanununun ihlal ve olgusal durumun yanlış tespit edildiği ile maddi hukukun yanlış uygulandığını ileri sürerek İpek Bölge Mahkemesine itiraz başvurusunda bulunmuştur.
17. İpek Bölge Mahkemesi 12 Nisan 2010 yılında çıkardığı Ac. nr. 277/08 sayılı kararla başvurucunun itirazını temelden yoksun bularak reddetmiş ve Belediye Mahkemesinin itiraz konusu kararını onamıştır. Bölge Mahkemesi Belediye Mahkemesi kararının faize ilişkin kısmını değıştirmiştir.
18. Deçan Belediye Mahkemesi 15 Haziran 2012 tarihinde çıkardığı E. nr. 251/2010 sayılı kararla Deçan Belediye Mahkemesinin yukarıda mezkur kararının icrasını onamıştır. Başvurucunun gayrimenkulü “Compacterm AG” şirketine satılmış ve borcun tamamı bu şekilde karşılanmıştır.
19. Başvurucu usul kanununun esas ihlali ve maddi hukukun yanlış uygulandığı iddiasıyla Yüksek Mahkemeye revizyon başvurusunda bulunmuştur. Başvurucu genel anlamda şu şikayetleri öne sürmüştür: (i) Belediye Mahkemesinin sathi yetkisizliği vardı, (ii) alt derece mahkemeleri İsviçre frangını avroya dönüştürme uzmanı rolünü üstlenmiştir, (iii) mahkemeler dava konusu sınırlarını açmışlardır ve (iv) sözleşmeler muvazaalı ve geçersizdir.

20. Yüksek Mahkeme 8 Eylül 2015 tarihinde çıkardığı Rev. nr. 201/2015 sayılı kararlar başvuru tarafından Bölge Mahkemesi hakkında yapılan revizyon başvurusunu temelden yoksun bularak reddetmiştir. Yüksek Mahkeme diğerleri yanı sıra revizyon başvurusunun temelden yoksun olduğunu, alt derece mahkemelerinin olgusal durumu doğru ve eksiksiz tespit ettiklerini ve usul ile maddi hukuk hükümlerini yerinde uyguladıklarını belirtmiştir.
21. Usul kanununun ihlali iddialarıyla ilgili olarak Yüksek Mahkeme kararının ilgili kısmında şu ifadeler yer verilmiştir:

Davacı ve temsilcisinin revizyon başvurusunda ilk derece ile itiraz derecesi kararlarının Çekişmeli Usul Kanunu (ÇUK) 354. madde 2. fıkrası 14. bendi (ÇUK'un 182. madde 2. fıkrası (n) bendi olması gerekir) ihlal edilmek suretiyle alındığı iddia edilerek, kararın hüküm kısmındaki değerlendirmeden davalının hangi meblağı ödemesi gerektiği tespit edilememiştir. Zira faiz oranlarının % 9,5, % 10, % 13 ve % 14 şeklinde oldukları yönündeki iddiaları Yüksek Mahkeme temelden yoksun olduklarını değerlendirmiştir. İlk ve ikinci derece mahkemeleri kararlarında faiz oranına ilişkin olarak davalının 4.12.2007 tarihinden (dava dilekçesi teslim tarihi) başlayarak borcun tamamının ödeneceği tarihe kadar % 10 oranında faiz ödemesi gerektiğini belirtmiştir. Yüksek Mahkemenin değerlendirmesine göre itiraz edilen kararın hüküm kısmı infazı bakımından açık olduğu için çekişmeli yargılama usulü açısından bir ihlal içermez. Faizin belirlenmesi ise Borçlar Kanununun 399. maddesiyle bağlantılı olarak 277. maddesine dayandırılmıştır. Kosova Yüksek Mahkemesi revizyon başvurusunda itiraz konusu kararın anlaşılabilir ve olgusal durum ile yargılama sürecinde doğrulanmış delillerle çelişkili olduğu iddiaları temelden yoksun olduğunu değerlendirmiştir; zira bu Mahkemenin değerlendirmesine göre itiraz konusu karar ile ilk derece mahkemesinin kararının anlaşılabilir ve yargılama süresince ele alınan delillerle uyumludur.

22. Deçan belediye Mahkemesinin bölgesel yetki alanıyla ilgili olarak Yüksek Mahkeme kararının ilgili kısmında şu ifadeler yer verilmiştir:

Davacının İsviçreli olduğu, İsviçre'de iş ilişkisi kurduğu ve sözleşme ilişkileri de İsviçre'de kurulmuş olduğu için bu hukuk davası hakkında Deçan belediye Mahkemesinin bölgesel anlamda yetkili olmadığı yönünde davalının ileri sürdüğü iddiaları Yüksek Mahkeme temelden yoksun olduklarını değerlendirmiştir; zira Çekişmeli Yargılama usulü Kanununun 40. maddesi uyarınca yurtdışında yaşayan Kosova vatandaşlarına yönelik davalara bakmaya yetkili mahkeme davacının Kosova'daki son ikametgahının bulunduğu yerleşim yerinde bölgesel yetkisi olan mahkemedir. Davalının Kosova'daki son ikametgahı Deçan belediyesine bağlı Lluke e Eperme köyüydü. Aynı yerde kredi sözleşmelerinde adı geçen ve kredi teminatı olarak ipotek ettirdiği Rio De Janiero Oteli de inşa etmiştir.

23. Alt derece mahkemelerinin ekspertizleri olmadığı iddiasıyla ilgili olarak Yüksek Mahkeme kararının ilgili kısmında şu ifadeler yer verilmiştir:

Esas ihlallerin alt derece mahkemelerinin İsviçre frangını avroya dönüştürerek bilirkişi rolünü üstlendikleri olgusuyla örtüştükleri iddiası bu Mahkeme tarafından temelden yoksun olarak değerlendirilmiştir; zira davacı 19.02.2008 tarihli dava dilekçesinde borç miktarının avro cinsinde iadesini kendisi talep etmiştir.

24. Alt derece mahkemelerinin dava dilekçesi sınırlarını aştıklarına ilişkin iddiasıyla ilgili olarak Yüksek Mahkeme kararının ilgili kısmında şu ifadelere yer verilmiştir:

Davalının vekili alt derece mahkemelerinin dava dilekçesi sınırlarını aştıklarını ileri sürmüştü, ancak sınırı aşmanın hangi şekilde meydana geldiğine ilişkin bir delil belirtmemiştir. Mahkeme açısından "... böyle bir durum dava dosyası evrakından tespit edilebilir" tespiti yeterli değildir.

25. Sözleşmelerin doğruluklarının olmadığına ilişkin iddiayla ilgili olarak kararın ilgili kısmında şu tespit ortaya konmuştur:

Kosova Yüksek Mahkemesi davalının revizyon başvurusunda sözleşmelerin muvazaalı olduğu, nitekim bunların arkasında kara para aklamanın gizlendiği belirtilen iddiayı da görüşmüş, ancak böyle bir iddia temelden yoksun olarak bulunarak geçersiz olduğu değerlendirilmiştir. Nitekim mevcut davada tüm bu sözleşmelerde davada müdahil tarafların yükümlülükleri, borç geri ödeme tarihi, müdahil tarafların imzaları ve İsviçre'deki noterlik tarafından tasdik edildikleri doğrulanmıştır. Bu nedenle bu Mahkemenin değerlendirmesine göre alt derece mahkemeleri Borçlar Kanununun 557, 558, 559. maddelerinden sözleşme taraflarının kaynaklanmış olan hak ve yükümlülükleri içerdikleri sözleşmelerin meşru olduklarını tespit etmişlerdir.

Kosova Yüksek Mahkemesi sözleşmelerin İsviçre'deki noterlikçe tasdiki, imzaların noter huzurunda atıldığına dair itiraz, dava dilekçesinin yasal süre içerisinde teslimine ilişkin revizyon başvurusundaki diğer iddiaları da değerlendirmiştir. Ancak bunların hepsi derece mahkemelerine sunulmuş olan iddiaların aynısıdır. Tüm bu iddiaları için alt derece mahkemeleri kendi kararlarında yeterli gerekçe bildirmişlerdir. Bu nedenle bu Mahkeme bu iddiaların bir kez daha tekrarlanmasının gerekli olmadığını, alt derece mahkemelerince belirtilen gerekçeleri adil ve hukuka dayanmış olarak değerlendirilmesini uygun görmüştür.

26. İhtiyati tedbir iddialarıyla ilgili olarak Yüksek Mahkeme kararının ilgili kısmında şu ifadelere yer verilmiştir:

Kosova Yüksek Mahkemesi revizyon başvurusunda ihtiyati tedbir konmasına ilişkin iddiaları ele almamıştır; çünkü Çekişmeli Yargılama Usulü Kanununun 228. madde 1. fıkrası hükmü uyarınca ihtiyati tedbir kararının alınması için tarafların ancak ikinci derece yargılama sürecinin tamamlandığı anlamına gelen kesinleşmiş karar hakkında böyle bir dilekçe sunabilirler. Böyle bir kararla yargılama süreci tamamlanmadığı için bu revizyon başvurusunda ihtiyati tedbir

konamaz. İhtiyati tedbir, çekişmeli yargılama süreci başında veya dava süreci devam ederken ya da sürecin sonunda icra tamamen sonuçlanana kadar alınabilecek olan bir usul kararıdır.

27. Revizyon başvurusuna ilaveler yapma iddialarıyla ilgili olarak kararın ilgili kısmında şunlar belirtilmiştir:

Kosova Yüksek Mahkemesi revizyon başvurusunun ilavesine ilişkin iddiaları da görüşmemiştir. Çünkü bu iddialar 14.02.2015 tarihinde ileri sürülmüş, revizyon başvurusu ise 19.05.2010 tarihinde yapılmıştır. Demek oluyor ki revizyon başvurusu ilaveleri yasal süre dışında yapılmıştır.

Başvurucunu İddiaları

28. Başvurucu kendi davasında Sözleşme 1. Ek Protokolünün 1. maddesiyle bağlantılı olarak Anayasa'nın 46. maddesi [Mülkiyetin Korunması] ile güvence altına alınan mülkiyet haklarının ihlal edildiğini ileri sürmüştür.
29. Derece mahkemelerinde gerçekleşen yargılama süreçleriyle ilgili olarak başvurucu "... iddia edilen borcun en azından bir kısmının dava süreci başlamadan önce ödendiği olgusunu dikkate almaksızın Yüksek Mahkeme götürü bir değer biçmiştir" iddiasını ileri sürmüştür.
30. Başvurucu ayrıca şunu ileri sürmüştür: *Diğer alt derece mahkemeleri gibi Kosova Yüksek Mahkemesi de borcun karar anına ulaşmamış olan kısımları hakkında da hükmetmiştir.* Başvurucu devamında şunu belirtmiştir: *Hükmedilen borcu tutarı sıfır hükmünde olan bazı "kredi sözleşmelerine" dayanmaktadır...*
31. Mahkemelerin faaliyetleriyle ilgili olarak başvurucu şunu belirtmiştir: *...alınan tedbirler (karar) ve ulaşılmak istenen amaç (borcun iadesi) arasındaki orantı nitel anlamda bozulmuştur, zira gayrimenkulleri değeri... bahse konu borcun tutarından gerçek anlamda birkaç misli fazladır...*
32. Sonuç olarak başvurucu şunu belirtmiştir: *gayrimenkulün... daha önce Kosova'da ikamet etmemiş ve etmeyen karşı tarafın mülkiyetine geçmiş olmasından dolayı kanuna ve anayasaya aykırı bir durum yaratılmıştır.*

Başvurunun Kabul Edilirliği

33. Mahkeme öncelikle Anayasada belirtilmiş ve Kanun ile İçtüzükte ayrıntıları verilmiş olan kabul edilirlilik koşullarının yerine getirilip getirilmediğini değerlendirmek durumundadır.
34. Mahkeme bununla ilgili olarak Anayasa'nın 113. madde 7. fıkrasına atıfta bulunur. Fıkralar şöyledir:

Yasalarla belirlenen tüm yasal yollar tükendikten sonra bireyler, kamu otoriteleri tarafından kendi bireysel hak ve özgürlükler ihlal edildiğinde dava açma haklarına sahiptirler.

35. Mahkeme ayrıca Kanun'un 48. maddesine atıfta bulunmuştur. Madde şöyledir:

İstem müracaatında bulunan kişi, isteminde hangi hak ve özgürlüğünün ihlal edildiğini tahmin ettiğini ve müracaatta bulunan kişinin itirazda bulunmak istediği kamu otoritenin somut işleminin hangisi olduğu konusunda doğru bir açıklama yapmakla görevlidir.

36. Mahkeme, İçtüzük'ün 36. kuralı (2)(d) bendini de dikkate almıştır. Bent şöyledir:

(2) Mahkeme şu kanaatlere vardığında başvuruyu açıkça temelden yoksun olduğunu ilan eder:

(...)

d) Başvurucunun kendi iddiasını yeterli şekilde kanıtlayamadığı zaman.

37. Mevcut başvuruda Mahkeme, başvurucunun Sözleşme'nin 1. Ek Protokolünün 1. maddesiyle bağlantılı olarak Anayasa'nın 46. maddesine [Mülkiyetin Korunması] açıkça atıfta bulunduğunu ve özde adil ve tarafsız yargılanma hakkı ihlali iddialarını ortaya koyduğunu tespit etmiştir.

38. Mahkeme, başvurucunun tüm merkezi iddialarına Yüksek Mahkeme'nin cevap verdiğini ve şu hususları açıkladığını tespit etmiştir: (i) sözleşme taraflarının hak ve yükümlülükleri ile sözleşmelerin muvazaalı olmadıklarını, (ii) bu davada hukuk mahkemelerinin bölgesel ve konu bakımından yetkili olduklarını ve (iii) ekspertiz ile dava dilekçesinin sınırları aştığını.

39. Başvurucu tarafından ileri sürülen orantılılık ilkesi ihlali iddiasıyla ilgili olarak Mahkeme, derece mahkemelerinde yürütülen süreçlerin adil ve tarafsız olduklarını, ayrıca ikinci derece mahkemesinde borcun faiziyle ilgili meselelerin de açık bir şekilde ele alındığını tespit etmiştir. Mahkeme bu iddianın dayanaksız olduğunu, çünkü teslim edilen evraktan orantılılık ilkesinin doğru uygulanmayışından Anayasa ve Sözleşme ile güvence altına alınmış olan hakların esasen ihlal edilmiş oldukları sonucunu doğurmamaktadır.

40. Mahkeme başvurucuya tutarsızlık ilkesi uyarınca bir yargılama süreci imkanı verildiğini, yargılama süresince farklı aşamalarda kendisinin alakalı saydığı delil ve kanıtlar bulma, karşı tarafça sunulan delil ve kanıtlara etkin bir şekilde itiraz etme imkanını verildiğini, onun davasıyla alakalı tüm kanıt ve delillerin nesnel bir şekilde incelendiğini, itiraz edilen karardaki olgusal ve kanuni gerekçelerin ayrıntılı olarak ortaya konduğunu, yargılama sürecinin bir bütün olarak ele alındığında adil olduğunu tespit etmiştir. (bkz.

mutatis mutandis Garcia Ruiz – İspanya [GC] 30544/96 davası AİHM 1999-I tarihli kararı 29. paragrafı).

41. Bu doğrultuda 31. madde uyarınca istenen adaletin “esasa müteallik” hukuk (hukuk ile etik sınırında olan ve sadece yargılama hakiminin uygulayabileceği bir kavram) olmadığı, “usule ilişkin” hukuk olduğu, bu nedenle başvurucularca çokça yanlış anlaşıldığının dikkate alınması gerekir. Pratik terimlerle bu, tutarsızlık usulü terimiyle karşılanır. (bkz. *Star Cate – Epiletka Gevmata ve diğerleri v. Yunanistan*, Başvuru No: 54111/07, AİHM, 6 Temmuz 2010 tarihli karar).
42. Mahkeme Kanun’un 48. maddesinin gerektirdiği şekilde olmayıp başvurucunun kendi davasında Anayasa ve Sözleşme’nin hükümlerinin nasıl ihlal edildiğini kesin bir şekilde kanıtlamadan sayıp genelde aynen naklettiğini değerlendirmiştir.
43. Mahkeme hukuk mahkemeleri veya yönetim organları tarafından işlendiği iddia edilen olgu ve kanunlara ilişkin hataları incelemek (meşruiyet) kendi görevi olmadığını, ancak bu tür işlemlerin başvurucunun Anayasa ile güvence altına alınmış haklarını ihlal edip etmediklerini incelemek (anayasal denetim) olduğunu belirtir.
44. Bununla ilgili olarak Mahkeme, Anayasa’ya göre, hukuk mahkemelerinde alınan kararlarla ilgili olarak dördüncü derece mahkemesi olmadığını vurgulamak ister. Olguları doğrulamak, usul ve maddi hukuka ilişkin kuralları yorumlayıp uygulamak hukuk mahkemeleri veya diğer devlet kurumlarının rolü ve görevidir (bkz. *mutatis mutandis Garcia Ruiz – İspanya* [GC] 30544/96 davası AİHM 1999-I tarihli kararı 28. paragraf).
45. Mahkeme, olgusal durumun doğru ve eksiksiz şekilde doğrulanmanın hukuk mahkemelerinin yargılama yetkisinde olduğunu ve Anayasa Mahkemesinin Anayasa ve diğer hukuki belgelerle güvence altına alınmış haklara uygunluğu sağlamak olduğunu, bu nedenle “dördüncü derece mahkemesi” olarak faaliyet gösteremeyeceğini tekraren bildirir. (bkz. *Akdivar – Türkiye* davası, başvuru No: 21893/93, 16 Eylül 1996 sayılı AİHM kararı, ayrıca bkz. KI 86/11 *Milaim Berisha* adlı başvurucunun başvurusuna ilişkin 5 Nisan 2012 tarihli kabul edilmezlik kararı).
46. Anayasa Mahkemesinin görevi, bir bütün olarak ele alındığında derece mahkemelerindeki yargılamanın düzgün ev adil olup olmadıklarını tespit etmektir. (bkz. *mutatis mutandis, Edwards – Birleşik Krallık* 13071/87 sayı ve 10 Temmuz 1991 tarihli kabul edilmiş dava başvurusu hakkında Avrupa İnsan Hakları Komisyonunun Raporu).
47. Bunun dışında Mahkeme, başvurucunun dava sonucundan memnun olmadığını, ancak memnuniyetsizliğin Anayasa’nın 29. maddesi [Özgürlük ve Güvenlik Hakkı], 30. maddesi [Sanık Hakları] ve 31. maddesi [Adil ve Tarafsız Yargılanma Hakkı] ihlaline ilişkin kanıtlanabilir başvuru yapmaya yarayamayacağını tespit etmiştir (bkz. Anayasa Mahkemesi Başvuru No: KI12/11, *Shaban Gojnovci*, 28 Mayıs 2012 tarihli Kabul Edilmezlik Kararı, 28. paragraf).

48. Mahkeme bu koşullarda başvurucunun Anayasa ile güvence altına alınmiş olan haklarının ihlaline ilişkin iddiasını delillerle desteklemediğini, onun tarafından sunulan delillerin derece mahkemelerinin Anayasa ile güvence altına alınmiş olan haklarını yok saymadığını ortaya koyduğu görüşündedir.
49. Netice olarak anayasal dayanak bakımında başvuru açıkça temelden yoksundur ve Anayasa'nın 113.7 fıkrasında belirtilip Kanun'un 48. maddesi ile İçtüzük'n 36. kuralı (2)(d) bendinde ayrıntıları verilmiş olduğu veçhiyle başvurunun kabul edilmez olduğu ilan edilmesi gerekmektedir.

BU SEBEPLERDEN DOLAYI

Anayasa'nın 113.7 fıkrası, Kanun'un 48. maddesi ve İçtüzük'n 36. kuralı (2) (d) bendi uyarınca Kosova Anayasa Mahkemesi'nin 15 Temmuz 2016 tarihinde yapılan duruşmasında oybirliğiyle:

- I. Başvurunun kabul edilmez olduğunun İLANINA,
- II. Kararın taraflara TEBLİĞ EDİLMESİNE,
- III. Kanununun 20.4 maddesi uyarınca bu kararın Resmi Gazetede YAYIMLANMASINA karar verilmiştir.
- IV. İşbu karar derhal yürürlüğe girer.

Raportör Yargıç

Anayasa Mahkemesi Başkanı

Altay Suroy

Arta Rama-Hajrizi